

The Australian Esperantist

(Successor to La Suda Kruco and La Rondo)

Oficiala Organo de la Aŭstralia Esperanto Asocio.

Membership, including this periodical: \$3.

Advertisements: 25 cents per line.



Editor (Redaktoro): F. R. Banham, 31 St. Andrew's Ave., Rosanna, Vic., 3084
Treasurer (Kasisto): L. Scott, 34 Ocean Road, Manly, N.S.W., 2095.

A.E.A. Press Officer: H. V. Petley, 32a Lindsay Street, Toowoomba, Q., 4350

Address of A.E.A.: Box 415 P.O. Manly, N.S.W., 2095.

A.E.A. Libro-Servo: T. Elliott, 8 Lone Pine Parade, Matraville, N.S.W. 2036

N-ro 103 (183)

MELBURNO

Jan.-Feb., 1972

BRILE SUKCESA KONGRESO EN KOLEGIA ATMOSFERO

Ministro por Turismo, la Hon. Vance Dickie, malfermis la 18-an Aŭstralian Esperanto-Kongreson

"Melburno estas konata kiel urbo ĉarma kaj digna. Tiu etoso de ĉarmo kaj digno trovis kiel ĉi tiu formon en la kongresloko de la 18-a Aŭstralia Esperanto-Kongreso, kiu okazis inter la 2-a kaj 8-a de Januaro, 1972.

En 1887, tiu favorjaro en kiu D-ro Zamenhof prezentis Esperanton al la mondo, estis konstruata en la ĉefurbo de la tiama kolonio Viktorio la universitata Kolegio Queen's.

En Januaro 1972 do, Queen's estis matura, tradicio-riĉa kunvenejo por la praktikantoj de la jam matura Internacia Lingvo.

Nur parto de la Kolegio datiĝas al 1887. La kongresanoj loĝis tre komforte en moderna alo (alo "Johnson") kaj manĝis en la bela kaj impona Halo Eakins".

Tiel skribis Kongresanino Ruth McGrath, kiu vojaĝis 2.100 mejlojn de Perth al Melburno por ĉeesti la kongreson.

Belaj arboj de la kolegia parko plezurigas la tutan atmosferon, kvazaŭ kamparecan, kvankam la Kolegio situas nur 15 minutojn for de la urbcentro de Melburno, bonvena distanco por "aĉetavidaĵ" samideaninoj, kiuj dum paŭzoj de la kongreso povis butikumi en la modernaj magazenoj. La sperta stabaro de la Kolegio estis je dispono de la kongresanoj, kiuj ricevis bongustajn manĝaĵojn kaj komfortan ĉambron, po \$7.50 tage, plej modera prezo en la nuna tempo.

Propaganda Laboro

La Inform-Oficisto de la L. K. K., S-ro Arnold Baldwin, bonege preparis la informadon de la gazetaro, Radio kaj Televido. Sekve de tio la granda ĵurnalo "AGE" (3.1.72) aperigis longan intervjuon kun S-ro Ken Linton kaj la posttagmeza ĵurnalo "Herald" (5.1.72) presis intervjuon kun S-ro Fay Koppel, ambaŭ artikoloj kun bildoj de la intervjuitoj. "Radio Australia", la kurtanda radio-stacio de la aŭstralia registaro, surbendigis intervjuon kun S-roj I. Maddern, K. Linton, R. Robertson kaj H. Koppel por sia novajservo al Azio.

Preskaŭ ĉiutage aperis novaĵoj pri la kongreso en la gazetaro kaj Radio, kaj la televidaj stacioj prezentis la solenan inatiguron. Elstaris preskaŭ tutpaga artikolo en "Herald" (3.1.72) "The star gives them away" (La stelo malkaŝas ilin), kun fotografiaĵoj pri la familio Payne, F-ino A. Godfrey kaj S-roj W. Chandler, K. Stanev kaj E. Tronerud. La tutaŭstralia presagentejo "Australian Associated Press" transprenis la novaĵojn, kaj dekoj da raportoĵoj aperis tra la vasta kontinento.

La Kongreso komenciĝas

Sabato, 1-1-72, la membroj de la Kongres-Komitato eklaboris en la Kolegio Queen's. En la antaŭhalo de la granda mangsalono "Eakins Hall" S-ro Arthur Heathfield kun la helpo de S-roj Reed, McLochlan kaj Tronerud instalas la grandan Ekspozicion de Esperantaĵoj,

ricevitaj el tutmondo. Li meritas nian dankon pro multhora laboro ĉeĥeje por prepari la diversajn erojn, laŭteme (kuniĝi) kaj poste munti ilin sur grandaj ekspoziciaj tabuloj. Nete kaj alloge aspektis la ekspozicio kaj vekis la intereson de la Ministro por Turismo, al kiu Arthur montris ĝin.

Samtempe Kongres-Sekretario Herbert Koppel instalas specialan Kongresan Oficejon, proksime al la Kongresejo, en kiu deĵoris S-ino Adrienne Paling, F-ino Vera Strachan kaj S-ino Fay Koppel. Ke preskaŭ \$5000 trapasis la manojn de tiuj ĉi virinoj atestas al la granda laboro kiun ili faris, akceptante monon por loĝado, ekskursoj, manĝoj, fotografado kaj bildpoŝtkarto. En la kongresejo mem, S-ro Arnold Baldwin kun S-ro H. Rosengren, dekoraciis la halon per E-flago kaj grandega bildo de D-ro Zamenhof. La Libro-Servo funkciis sub S-ino Ivy Fallu kaj vendis librojn dum la kongreso por \$237.45, bona sumo, kiu certe plezurigas la ĉefperanton Tom Elliott.

Kiam vesperigis la Transporta Servo, sub S-ro Maurice Fordham. S-roj L. McLochan, E. Tronerud, A. Baldwin, M. Cohen, A. Heathfield kaj frualveninta Volo Gueltling (Sydney) kunlaboris aŭtomobile por transporti 22 kongresanojn el Sidnejo kaj Kvinlando de la Stacidomo al la Kolegio, kie S-inoj M. Casey kaj A. Hearn refreŝigis la lacajn vojaĝintojn.

La Di-Servo

Forte impresis al la ĉeestantoj, kiel konvena komenco por dignoplena kongreso, la Di-Servo en la bela kapelo de la Kolegio; kaj sendube ĉiu kantis emocie:

"Patro nia ! ni alvenis
Trans la lando, trans la mar';
kaj per unu lingvo laŭdas
Vin, la Patron de l'homar'.
La espero por frateco
Estis la gvidanta stel';
La finigo de malpacoj
Estas nia sankta cel'.

Citante la 13-an ĉapitron de Kor. I — sen amo nenio havas utilon aŭ valoron — Pastro C. C. Cowling en sia prediko komparis la religion keĥ E-on. Li klarigis, ke kredi je Dio, same kiel kredi je E-o, signifas "kredi pri ties potenco por la bono de la mondo, kaj samtempe vivi laŭ tiu kredo". Ambaŭ konsistigas vivovoĵojn.

La Bonveniga Vespero

Samvespere, 2/1 okazis en la kongresejo la Bonveniga Vespero. Kontribuis S-ro Paul Schwerin per ŝercrakontoj, S-ro F. Mueller-Sorau per kanto kaj legendo kaj S-ino Margaret Liston, kiu majstre

ludis sola amuzan ŝkeĉon "La Kapelo", S-ro H. Koppel distribuis libro-premiojn al 6 kongresanoj kaj prezentis al la kongresanoj Majorinon Isabel Gale, kiu ĵus ricevis de la Reĝino la ordenon M.B.E. (Membro de la Brita Imperio). S-ino M. Sanders akompanis la komunan kantadon de la kongresanoj, kiuj finis la vesperon en la manĝosalono. Ni esprimis dankon al S-inoj M. Casey kaj M. Frogley kaj al F-ino Ann Hearn, kiuj forte laboris ĉe antaŭtagmezaĵ, posttagmezaĵ kaj vesperaj manĝetoj.

Inaŭguro de la Kongreso

Lunde (3/1): Solena malfermo de la kongreso. Neniam antaŭe ĉeestis tiom da gazet-, radio- kaj televidaj raportantoj, la lastaj fotografis kaj surbendigis la paroladojn. Kompreneble, estis la Ministro por Turismo, la Hon. Vance Dickie, kiu kaŭzis la alvenon de tiom granda nombro da raportistoj. Akurate je la 10-a la honora gasto, belaspekta altstatura sinjoro, eniris la kongresejon, akompanate de S-roj Maddern, Heathfield kaj Koppel, kiuj prezentis la gaston al la kongresa prezidanto Ken Linton.

Post kantado de la Brita Nacia Himno en Esperanto kaj piano-ŝolo de Stanley Korman, S-ro Linton bonvenigis la kongresanojn kaj petis la Ministrin malfermi la Kongreson. La Ministro laŭdis la meritojn de la Internacia Lingvo kaj konfesis ke dum siaj multaj transmaraj vojaĝoj li ofte sin sentis je granda malavantaĝo dependi de interpretistoj. Dum siaj lernejaj jaroj S-ro Dickie unue aŭdis pri Esperanto, sed malfeliĉe lia lernejo, la gimnazio de Bacchus Marsh, instruis al li nur la latinan kaj francan lingvojn. Li ĝojis bonvenigi la kongresanojn al bela Melburno kaj deklaris la kongreson oficiale malferma. (Aplaŭdo).

Post pianludado la Ministro adiaŭis kaj foriris, akompanate de S-roj A. Heathfield kaj I. Maddern, kiuj regaligis lin en Eakins Halo dum li inspektis la Ekspozicion.

S-ro K. Linton daŭrigis la inaŭguron. Ŝekvis la salutoj de diversaj organizaĵoj. S-ro Linton satutis nome de U.E.A., S-ro V. Gueltling nome de S.A.T. kaj S-ro V. J. Timmins nome de Internacia Katolika Unuiĝo E-ista kaj grupo en Hornsby. S-ro K. Stanev, novemigrinto el Bulgario, nun el Adelaide, emfazis la gravecon de Esperanto por enmigrintoj, kiuj ankoraŭ ne bone scipovas la anglan lingvon. En la nomo de la aŭstraliaj E-kluboj nun salutis: S-ino Ruth McGrath (Perth), S-ro C. Stevenson (Adelaide), S-ro H. Rosengren (Melbourne E-Societo), S-ro A. Heathfield (Orientaj antaŭurboj de Melburno), S-ino A. Paling

(Orrong E-grupo). S-ro I. Heldzingen (Boronia E-Grupo). S-ino M. Wybenga (Morwell). S-ro N. Gamble (Canberra). S-ro J. Matasin (Sydney) S-ro A. Cocking (Manly). S-ro R. Robertson (N.S.W. Federacio). S-ino D. Sinclair (Federacio de Kvinslando). S-ro J. Allen (Brisbane). S-ino L. Buchan (Toowoomba), kaj S-ro J. Moore (Rockhampton). Post fermaj vortoj de S-ro Linton la ĉeestantoj kantis La Esperon.

Honore al John Booth, M.C.E., B.Sc. okazis marde, 4/1, inaŭguro de Memoriga Tabulo ĉe 25 Rathdowne Street, Carlton, kie, je 10-o de Februaro 1905, S-ro John Booth, konata ingeniero kaj membro de la konsilantaro de la Melburna Universitato, fondis la unuan E-Societon en Aŭstralio.

Tiu domo nun apartenas al la "Reklam-Agentejo McConney-Webb", kies estro, S-ro Webb, donis afable la permeson aliksi la tabulon sur ekstera muro kaj uzi lian privatan oficejon por solena akcepto. Bedaŭrinde, pro manko de spaco, nur 25 personoj povis ĉeesti tiun akcepton, kaj la L.K.K. devis vole nevole limigi la nombron al po unu reprezentanto de ĉiu E-Societo en Aŭstralio.

Akurate je la 11-a alvenis, kun edzino, la honora gasto, Konsilanto David Wang, kiu reprezentas tiun urboarton en la Melburna Konsilantaro. Dum kongresanoj amasigis ekster la domo, en trafikoplena strato, S-ro K. Linton bonvenigis Konsilanton Wang, kiu en sia parolado rakontis kiel li, malriĉa enmigrinto el Hong Kong, mem spertis la malfacilaĵojn de fremda lingvo. Li pledis por enkonduko de Esperanto en la lernejoj de Aŭstralio kaj senvualigis la belan tabulon, senkoste faritan de "Apex Engraving", la firmo en kiu deĵoras S-ro Linton.

TO HONOUR THE MEMORY OF
JOHN BOOTH, M.C.E., B.Sc.
WHO IN THIS BUILDING ON
10th FEBRUARY, 1905
FOUNDED THE FIRST
ESPERANTO SOCIETY IN AUSTRALIA
THIS PLAQUE WAS UNVEILED BY
COUNCILLOR DAVID WANG
ON 4th JANUARY, 1972
DURING THE 18th AUSTRALIAN ESPERANTO CONGRESS
K.C. LINTON HONORARY VICE-PRESIDENT
HERBERT KOPPEL HONORARY SECRETARY

Sekvis mallonga regalo de la gastoj interne de la domo, kie S-ro A. Heathfield, F-ino A. Hearn kaj S-ino M. Frogley antaŭe preparis kaj poste servis trinkaĵojn kaj biskvitaĵajn frandaĵojn al la honorgastoj. (Gratulojn al S-ro Arthur Heathfield pro liaj bongustaĵoj!). Denove

ĉeestis ĵurnalistoj, kaj ankoraŭ estis oportuno por fari "grandan bruon" pri Esperanto en la gazetaro.

La Kongreso laboris

Aligis al la kongreso 193 gcs-anoj, el kiuj 125 fakte ĉeestis. Laŭstate venis el Viktorio 65, el Nov-Suda Kimrujo 37, el Kvinslando 8, el Okcidenta Aŭstralio 8, el Suda Aŭstralio 5, el A.C.T. 1 kaj el Tasmanio 1. Gi estis la plej granda iam organizita.

S-ro K. Linton malfermis la ĝeneralan kunvenon de A.E.A. kaj la ĉeestantoj observis 2 minutojn da silento por la mortintaj samideanoj dum la pasinta 2 jaroj. (S-roj A. Feldmayr, Sydney; J. Finch, Perth; R. Rawson, Melbourne; G. Mongovius, Melbourne; W. Scarfe, Dimboola). S-ro C. Goldsmith anoncis ke Kvinslando gajnis la 1-an Premion en la interŝtata konkurso per 687% kaj li transdonis al S-ino Doris Sinclair diplomon kaj anoncis ke la Kvinslanda Federacio krome ricevos librojn en la valoro de \$20.

Pri la agado de A.E.A. S-ro C. Goldsmith donis detalan raporton (vidu aliloke), sed ni menciuj ĉiloke ke la membraro konsistis el 393 membroj (354 individuaj kaj 39 asociaj). Li dankis la r-aktoron de "Australian Esperantist", S-ron F. R. Banham, la ekspedinton, F-iron V. Cox, la nunan ekspedanton, S-iron M. Fordham, la eks-libro-serviston, S-iron I. Fallu, la nunan Libro-Serviston, S-ron Tom Elliott. Li dankis S-ron Linton kaj S-ron Koppel (Vic-Sekretario) pro ĝisnuna kunlaboro kaj anoncis ke li deziras ekŝigi de la sekretaria ofico, sed ke li estas preta daŭrigi laboron kiel Administranto de la Koresponda Kurso. (S-ro Matasin aprobis kaj S-ro Mueller-Sorau subtenis akcepton de la raporto).

S-ro Les Scott donis la Kasistan Raporton. Ĉar la financoj estis sufiĉe sanaj, la membrokotizo restas kiel ĝis nun. Sed la kasista proponis ke ni havu asocian membrecon por ĉiuj kluboj kaj Federacioj je \$3.-. Nur tiuj organizoj kiuj pagas la asocian kotizon rajtas aĉeti librojn je rabatita prezo. (S-ro Chandler aprobis kaj S-ro Timmins subtenis akcepton de la kasista raporto).

Raporton de la Public-Oficisto Potley legis S-ro Goldsmith. Ĝin aprobis S-ro Buchan kaj subtenis S-ro Moore. S-ro Goldsmith raportis ke la Libro-Servo bone funkcias, ke ĉiuj aliĝintaj kluboj ricevos 10%-an rabaton, ke la libro-servo pagos poŝtkostojn por mendoj pli altaj ol \$3, sed ke por mendoj de malpli ol \$3 la mendinto devos pagi la poŝt-spezojn (Raporto akceptita de V. Gueltling, subtenita de S-ino I. Fallu).

Ciuj raportoj estis unuanime akceptitaj. Sekvis la elekto de la nova Estraro. S-ro Linton proponis S-ron R. Robertson kiel Prezidanton (subtenis S-ro A. Culey). S-ro Chandler proponis S-rojn K. Linton kaj I. Maddern kiel Vic-Prezidantojn (subtenis S-ro Guelting). S-ro Goldsmith proponis S-ron Russell Baxter kiel 1-an Sekretarion (subtenis S-ro Timmins). S-ro Matasin proponis S-ron H. Koppel kiel 2-an Sekretarion (subtenis S-ro Moore). S-ro Matasin proponis S-ron L. Scott kiel Kasiston (subtenis S-ro Moore). Pri la posteno de Inform-Oficisto okazis diskuto. Pro malsano S-ro Petley ne deziras daŭrigi por tuta Aŭstralio, sed li estas preta labori en Kvinslando. La kunveno akceptis proponon de S-ro Linton ke ni lasu la decidon pri tiu posteno ĝis taŭga persono estos trovata. S-ro Linton proponis ke S-ro C. Goldsmith elektigu kiel Administranto de la Korespondaj Kursoj (subtenis S-ro Chandler). S-ro Chandler proponis S-ron G. Thatcher kiel Kaskontroliston (subtenis S-ro Matasin). La membraro voĉdonis kaj elektis unuanime la novan Estraron:

Prezidanto: S-ro R. Robertson (Manly)
Vic-Prezidantoj: S-ro K. Linton (Melbourne) and S-ro I. T. Maddern (Morwell)

1-a Sekretario: S-ro R. Baxter (Manly)
2-a Sekretario: S-ro H. Koppel (Melbourne)

Kasisto: S-ro Les Scott (Manly)
Administranto de Korespondaj Kursoj: S-ro C. Goldsmith (Manly)

Publikaj Rilatoj: vakas
Kaskontrolisto: S-ro G. Thatcher (Manly).

Sekvis diskuto pri novaj statutoj. Post kelkaj amendoj de la proponita teksto, la kunveno unuanime akceptis la novajn statutojn, sed eventigiĝis ke la ĉeestantaro ne reprezentis la duonon de la membraro. Tio, laŭ paragrafo 29 de la nuna statuto, estas necesa por ŝanĝi ĝin. Pro tio do devos okazi poŝta voĉdonado. S-ro Koppel transdonis proponon de S-ro Ralph Harry ke ni donacu monon por presado de sportista terminaro por la venontaj Olimpiaj Ludoj. S-ro Koppel proponis kaj S-ro A. Culey subtenis ke A.E.A. donacu \$50 al tiu celo (akceptita). Kelkaj ĉeestantoj aldonis pluajn monsumojn por subteni la projekton de S-ro Harry.

S-ro Goldsmith raportis ke li ricevis oficialan inviton de la Brisbane E-Societo ke la venonta kongreso okazu en Brisbane. Pri la preciza dato de la kongreso okazis diskuto, sed la ĉeestantoj proponis lasi la finan decidon al la Brisbaneanoj. Tamen, la ĉeestantoj akceptis reko-

mendon de S-ro Chandler, subtenitan de S-ro Guelting, ke la 19-a kongreso okazu de merkredo la 2-a ĝis mardo la 8-a de Januaro 1974.

Okazis elekto por la Honora Diploma Komisiono. S-ino F. Koppel ne plu deziris esti membro de tiu komisiono, ĉar ŝi estas tro okupata en la Ekzamena Komisiono. La kunveno elektis: S-rojn V. Guelting kaj V. Timmins (Sydney) kaj S-ron R. McGrath (Perth).

La nova prezidanto, S-ro R. Robertson, nun transprenis la prezidon. Li alvokis la ĉeestantojn plue donaci al la fonduso por reklamo en "Reader's Digest" kaj li raportis ke nur pluaj \$178 estas bezonataj. S-ro I. Maddern raportis ke li verkis libreton, "The Story of Esperanto" kaj presigis 2000 ekzemplerojn pro-prakoste por \$300. Li raportis ke li mem jam sendis ekzemplerojn al multaj parlamentanoj kaj edukistoj kaj anoncis ke li donacas la restaĵon al A.E.A. Li proponis ke membroj aĉetu po 5 ekzempleroj por \$1. S-ro A. Culey proponis kaj la ĉeestantoj unuanime akceptis dankesprimon al S-ro Maddern.

S-ro N. Gamble proponis ke A.E.A. subvenu la agadon de la t.n. "Spelling Action Society", kiu proponas fonetikan anglan lingvon. Post diskuto la kunveno malakceptis la proponon, ĉar kiel S-ro A. Culey diris, individuoj povas subteni la ideojn de tiu societo, sed A.E.A. kiel organizo ne rajtas fari tion.

La U.E.A. Kunvenon prezidis la Ĉef-Delegito S-ro K. Linton. Li laŭlegis raportojn de lokaj delegitoj pri ilia agado en 1970/71 kaj donis ĝeneralan raporton pri kotizoj k.t.p. Li ankaŭ alvokis la ĉeestantojn ke ili transprenu postenon de fakdelegito.

La S.A.T. Kunvenon gvidis la aŭstralia Peranto S-ro V. Guelting (Sydney). Li klarigis la celon de S.A.T. kaj varbis novajn membrojn. Li dankis al A.E.A. ke S.A.T.-anoj povis kunveni ĉe aŭstraliaj kongresoj.

La ĝeneralan kunvenon de A.I.E.A. (Asocio por la Instruado de Esperanto en Aŭstralio) prezidis S-ino G. Pollard (Perth). La Sekretario/Kasisto S-ro V. Timmins raportis ke je 1/1/1970 la organizo havis 81 membrojn kaj je 31/12/1971 ĝi havis 86 membroj; sed 55 ankoraŭ ne pagis kotizon por 1971. Do fakte la organizo havis nur 31 financajn membrojn. La enspezoj superis la elspezojn je \$30.85, kaj la organizo nun havas saldon de \$134.01. Diskuto okazis pri la estoneco de la asocia organo "Klerigo". La redaktoro, S-ro W. Chandler, raportis ke pro malbona sano li ne povas regule eldoni ĝin kaj ke ofte li ne ricevas sufiĉe da artikoloj. S-ro R.

balance

Robertson demandis ĉu estas saĝe eldoni gazeton se ne estas redaktoro nek artikoloj? Oni diskutis la eblecon ke "Klerigo" fariĝu regula rubriko en "The A.E."

Elektiĝis la estraro: Prez: S-ro Doris Sinclair (Caloundra), Vic-Prez: S-ro G. Pollard (Perth), Sekr./Kasisto: S-ro V. Timmins; Redaktoro: S-ro I. Maddern (Morwell), Help-Redaktoro: S-ro W. Chandler (Sydney). Stataj reprezentantoj: S-ro R. McGrath (Perth), F-ino W. Addis (Adelaide), S-ino M. Wybenga (Morwell), S-ro W. Chandler (Sydney), S-ro J. Moore (Rockhampton).

Prelegoj:

Trifoje kongresanoj havis la oportunun partopreni frumatenan "Lingvan Seminarion". S-ro Ken Linton, kies profunda studo pri la lingvo jam akiris respekton transmare, pritraktis utilajn ekzemplojn pri la refleksiĝo kaj la akuzativo.

Pastor C. Dowling, 3/1, priskribis multspecajn problemojn kiujn pastro provas solvi. Bezonante ripozon, li mem trovas konsolon en velŝipado. Li rakontis pri la unua ŝipeto en la haveno Phillip kaj la unuaj blankuloj kiuj surterigis apud nuna Melburno (Evans kaj Murray). Sekvis lin S-ro P. E. Schwerin, kiu per trafaj diapozitivoj pri Delphi, Pompeii kaj Venecio montris kiel la "Natur-Elementoj kontraŭas la homojn".

S-ro F. R. Banham, 4/1, prezentis 2 interesajn komparojn: Kaj Zamenhof kaj Isaac Pitman sukcesis pri unu projekto (Z. internacia lingvo, P. skribsistemo), sed malsukcesis pri dua (Z. mondreligio, P. fonetika angla alfabeto). El multaj komunaj trajtoj rilate al Zamenhof kaj Albert Schweitzer elstaras ke ambaŭ spertis kiel knaboj multlingvecon, multe suferis pro la doloro de la mondo kaj kiel kuracistoj servis al malriĉuloj. Samvespere universitata docento "Robby" Robertson klarigis kiel "Skribi kaj paroli ne sufiĉas...". La ĉefa komunikilo en la moderna mondo estas la bildoj. Per diapozitivoj li montris kiel modernaj metodoj ebligas instrui samtempe al la tuta mondo. Liaj diapozitivoj inkludis unikajn kolorbildojn faritajn sur Luno.

Per trafaj argumentoj D-ro A. Einihoviĉi (Perth) 5/1 pledis por "Eŭtanazio". Temas plejparte pri pasiva aŭ negativa traktado. Li priskribis cirkonstancojn kiam estas pli humanece permesi al paciento morti trankvile, sendolore kaj digne. Li bone sukcesis instigi vigan diskuton en kiu aŭdiĝis argumentoj "por" kaj "kontraŭ".

"Robby" Robertson, 6/1, per diapozitivoj kaj desegnoj priskribis multajn metodojn, primitivajn kaj modernajn, por

utiligi la povumon de la suno. Bedaŭrinde ke la kosto de instalo per modernaj teknikoj estas ankoraŭ tro alta. Elstare unikaj estis la satiraj kolorkarikaturaj, unue pentritaj kaj lumblinde prezentitaj de S-ro V. Bourlin, samvespere. Ĉi tiuj "Grimacoj de la Mondo" primokis politikajn situaciojn kaj nuntempajn tendencojn de la junularo. Ili pruviĝis tiel popularaj, ke oni aranĝis duan montradon 2 tagojn poste.

S-ro E. Woodruff, kiu antaŭe loĝis en Sud-Afriko, montris, 7/1, diapozitivojn pri vidindaj kaj aliaj interesaj en tiu moderna, kolorplena lando. Sekvis S-ro W. Chandler, kiu dum multaj jaroj okupis sin pri la ornitologio. Li parolis pri la "Evoluo kaj kutimoj de la Pingvenoj". Laŭ li ekzistas 17 specoj, el kiuj 10 vizitas la bordojn de Aŭstralio, inkluzive la "feaj" (malgrandaj) pingvenoj de insulo "Phillip", celo de postkongresa ekskurso.

Nova programero estis serio de prelegoj "Novaj talentoj prelegas", kiun prezidis nova programestro, S-ro John Moore (Rockhampton). Pri "Enigmoj" prelegis S-ro Arnold Baldwin. Li ilustris per kelkaj facilaj ludenigmoj ke ne estas facile klasifi ĉion en la mondo. Juna Philippa Maddern parolis pri la historio, geografio kaj lingvoj (71 apartaj) de "Indonezio", kiu nur en 1951 fariĝis memstara respubliko kaj kies miksrasa kaj miksreligia popolo estas tre tolerema. Arthur Heathfield demandis "Ĉu la estonteco estos nia?". Temis pri la estonteco de la homa raso, kies ekzistado multe ŝanĝis la mondon. La homo de la komputera mondo bezonas lingvon nur por komuniki al komputero kaj ne inter si. Barbara Williams parolis pri "Blindeco kaj braila legado". Ŝi klarigis ke nur 3% estas centprocente blindaj. Por legi rapide la brajlan sistemon, necesas lerni en la juna aĝo. John Fluit, studento el Morwell, parolis pri sia "Hobio", rok-kolektado. Kiel dankesprimon li prezentis mempoluritan specimenon al sia lernejestro S-ro I. Maddern. S-ro Harold Gilbert — radioamatoro — parolis pri la "Int. Esperanto-Ligo de Radio-Amatoroj" kaj priskribis kelkajn transmarajn konversaciojn per radio.

Dum la diskuto "Kiamaniere revarbi malnovajn E-istojn" aŭdiĝis plejparte malkuraĝigaj spertoj.

Distrajoj kaj Ekskursoj:

Merkredvespere (5/1) okazis la Dramo-Konkurso. Partoprenis 2 grupoj. La E-klubo de Orientaj Antaŭurboj (Melbourne) prezentis dramon de dana verkistino, Zora Heide, "La Aventuroj de Don Juan". Ĉiuj roluloj Arthur

Heathfield, Ann Hearn, Margaret Sanders, Ivy Fallu, Eva kaj Bob Reed bonege aktoris kaj agrable distradis la ĉeestantojn. La Manly E-Klubo ludis amuzan skeĉon "Komedio en la Mallumo", originalon de Margaret Liston, reĝisoro-rolulo. Aliaj aktoroj estis "Robby" Robertson, May Baxter kaj Adrian Culey. La ĉeestantaro per sekreta baloto aljuĝis la migrantan trofeon al la Manly-grupo. Ambaŭ grupoj meritis gratulon pro siaj iniciativo, laboro kaj entuziasmo. Esperable ilia sperto donis instigon ne nur al plua propra penado, sed ankaŭ al aliaj grupoj, tiel ke la konkurso en Brisbano 1974 fariĝos vera Dramo-Festo.

Post la Dramo-Konkurso la 4 ĉarmaj anoj de la familio Payne distris per pluraj aktore prezentitaj ŝercoj. Sian prezentadon ili konkludis per kanto. Iom pli serioza tono trovigis en la literaturaj legaĵoj de S-ro P. E. Schwerin. Lia kontribuo, precipe la elĉerpajoj el "Letters of an Indian Judge", prezentis modelojn pri la tradukarto. La vespero finiĝis per filmo farita de la junula grupo ĉe Morwell. En naturaj koloroj, ĝi montris facetojn pri la vivo kaj ĉirkaŭaĵoj de Morwell.

Por la Koncerto, vendredvespere (7/1) respondecis S-ino M. Sanders kaj la Manly E-Klubo, kiu provizis tutesperantan programon. Anoncistoj K. Linton kaj R. Robertson prezentis la artistojn. Ginny Tope ludis pinnon kaj fluton; Dorothy Thyer bele kantis plurajn kantojn en Esperanto; Mark Dipnell ludis klarneton; Ges-roj Jim kaj Jennifer Dimo, pro sia akordion-ludado, rikoltis tondran aplaŭdon. El la Manly-grupo la divstalentata Margaret Liston kantis en Esperanto, May Baxter dancis nederlandan dancon, Les Scott ludis akordionon, la danctrupo (S-inoj M. Baxter, M. Liston, V. Payne kaj S-roj A. Culey, B. Payne) dancis grekan dancon. Ges-roj Goldsmith prezentis 5-minutan skeĉon "Ekenamiĝo" kaj montris kiom oni povis atingi per malmultaj vortoj. Fine la dancistoj kun la filinoj Payne prezentis scenon el la konata muzika dramo "My Fair Lady". Ni ne forgesu danki al S-ino kaj F-ino M. Sanders, kiuj akompanis multajn erojn ĉe piano. Vera Muzik-festo!

Kongresanoj faris kvar ekskursojn per modernaj Mercedes-aŭtobusoj de la "Grenda Aŭtobus-Kompanio". La unua 2/1 montris historiajn vidindaĵojn de Melburno kaj finis ĉe "Como-House", historia domo kiu apartenas al la organizo "Nacia Kuratoreco" (National Trust). La dua (3/1) montris ĝeneralajn urbajn vidindaĵojn kaj parkojn kaj finis ĉe la Nacia Artmuzeo kaj Kultura Centro. La

tuttaga ekskurso al Ballarat (6/1) per du aŭtobusoj, provizis samtempe ripozon kaj informon pri la historiaj orminaj tagoj de Viktorio. Post lunĉo en bela parko apud granda lago, ekskursantoj vizitis vilaĝon modelitan laŭ frutempa Ballarat. Kelkaj kribris, kaj Ellen Minton eĉ trovis oron el rivereto. La kvara ekskurso kondukis postkongrese (9/1) al Cowes sur insulo "Phillip". Post vespermango apud la marbordo ĉiuj vizitis lokon kien la pingvenoj ĉiuvespere, post tuttaga fiksaptado, revenas por nutri la idojn en la sablodunoj.

Fermo de la Kongreso

La programo por la ferma kunsido (8/1) promesis literaturajn erojn. S-ino K. Schwerin per mallonga traktato pri la poezio, esprimis opinion ke multaj modernaj poemoj estas nekompreneblaj. Poste ŝi legis poemon kiun ŝi aprobas: "Maljunaj Virinoj", rimarkinda pro simpatia observado. Ŝia neatendita forlaso de la podio, por ke la edzo siavice prezentu pluajn erojn, kaŭzis miskomprenon al la Prezidanto, kiu per la kutimaj kuraĝigaj adiaŭaj vortoj fermis la kongreson. La Kongressekretario pardonpetas pro tiu miskompreno, per kiu perdiĝis al la ĉeestantoj ankoraŭ kelkaj literaturaj gemoj.

Kongresa Festmango

La Kongresa Festmango (8/1), okazis en tre varma sabata vespero en la impona mangsalono "Eakins Hall". Elegante aspektis la tabloj kun siaj blankaj tablotuko, belaj floroj kaj romantikaj kandeloj.

Dejoris S-ro Arthur Heathfield, servante trinkaĵojn al la 94 partoprenantoj. Presitaj Menukartoj sciigis en Esperanto la mangajojn kaj la ordon de la tostoj, kiuj alternis kun pladoj. Prez. A. Robertson proponis toston al la Reĝino. S-ino Ruth McGrath proponis la toston al A.E.A., al kiu respondecis S-ro Robertson. Nome de la vizitantoj S-ro E. Woodruff (Moree) proponis toston al la Loka Kongresa Komitato, al kiu respondecis S-ro K. Linton, laŭdinte la laboron kaj subtenon de la komitatanoj.

S-ro Herbert Koppel, donacinto de la Dramo-Trofeo, transdonis tiun al S-ino Margaret Liston, kiu akceptis en la nomo de la Manly E-Klubo. Li esprimis la esperon ke Melburna grupo regajnos ĝin en Brisbano en 1974. Fine la ĉeestantoj "ronde interpretis manojn" por kanti "Pasintaj Tagoj" ne revenos, sed memoros ni!

Ĝis la revido en Brisbano!

Pro spacomanko kaŭzita de la longa Kongres-Raporto, ni devas prokrasti klub-

raportojn ĝis la venonta numero. Tamen, klubraportistoj nepre sendu siajn raportojn kiel kutime.—H.K.

A.E.A. EN 1970-71

Ni daŭrigis laboron laŭ la planoj starigitaj en 1968, kaj kvankam la sukceso ne estis tiel bona kiel ni esperis, ni sukcesis trovi multajn novajn aliĝintojn. En kelkaj lokoj la agado plivigligis, sed en aliaj ĝi stagnas. Tamen lastatempe leteroj montris pli da entuziasmo kaj ŝajne indikas pli vigan agadon en kelkaj urboj, kie antaŭe membroj dormis.

Publicigo: Dum 1970-71 membroj kaj amikoj distribuis 60,000 verdajn kartojn, kaj ni ricevis 1237 informpetojn. Al ĉiu ni sendis broŝuron "Freedom of Speech", informon pri lokaj grupoj kaj reprezentantoj, kaj aliĝilon pri la elementa korespondanta kurso. Rezulte 143 personoj aliĝis al tiu kurso, kaj la profito \$282 helpis al la Publiciga Fonduso. Tio estis tre utila, ĉar, kiel ni atendis, ni devis represigi "Freedom of Speech".

Membroj iom laciĝis pri distribuo de verdaj kartoj; sekve ni devis trovi aliajn metodojn por plivastigi informon pri Esperanto. Tial sekve, en la oktobra nro de The A.E. ni anoncis la projekton mendi ĉe "Reader's Digest" la reklamon, kiu aperas en la januara nro de tiu grava revuo. Aldona listo de donacintoj kaj la ĝisnuna monsumo aperos sub Oficiala Informilo.

Al ĉiu, kiu respondas ni sendas la kutiman informon kaj ankaŭ informon pri elementaj kursoj en la koncerna ŝtato. Ni esperas, ke ni ricevos tiom da aliĝoj al la korespondanta kurso, ke la profito ebligas alian reklamon. Se niaj esperoj plenumiĝos, ni ricevos ankaŭ novajn membrojn, kaj tio plibonigos nian financon situacion.

Korespondaj Kursoj: Jen la nombro de aliĝintoj en la lastaj dujaraj periodoj:

	1968-69	1970-71
Elementa	72	143
Mezgrada	41	49
Supera	5	14

Progreso: sed ni esperas pli bonan progreson en la venontaj jaroj. La Estraro dankas al la 29 instruantoj, kiuj helpis la lernantojn kaj esperas, ke ili tion daŭrigos. Pro la menciita reklamo ni atendas multajn aliĝojn al la elementa kurso, kaj sekve ni bezonos pli da instruantoj. Se vi sufiĉe bone scias nian lingvon kaj povas dediĉi iom da tempo al tre interesa tasko instrui komencantojn, mi petas, ke vi senprokraste min informu. Tiel vi donos valoran helpon al la disvastigo de nia lingvo kaj al la plifortigo de nia Asocio.

Interŝtata Konkurso. Tiu finiĝis je la 30a de Novembro, kaj jen la rezulto.

	Kvoto	Poentoj	%
Queensland	130	894	687.6
N.S.W. & A.C.T.	260	1132	435.4
Victoria	300	1300	433.3
W. Australia	80	248	310.0
Tasmania	30	44	146.6
S. Australia	40	57	142.5

Kiel evidentiĝis antaŭ monatoj, Kvinslando venkis por sukceso atingi 687% de sia kvoto — mirinda rezulto. Ni kore gratulas kaj dankas al ĝiaj membroj pro la bona kunlaborado. Kiel premion ĝi ricevos Esperantajn librojn laŭ valoro \$20 kaj krome Atestilon, kiun nia Prezidanto donos nun al S-ino D. Sinclair por transdono al la tiea Federacio. Pri la libroj ni aranĝos kun ties Sekretario.

Nia gazeto nun aperas regule ĉiumonate, kaj la presistoj bone faras sian laboron kaj multe helpas al ni per akurata aperado.

La redaktoro, S-ro F. R. Banham, regule liveras al ni multe da leginda informo, novaĵojn pri enlanda agado kaj interesan literaturon. Li ne plendas pri la pli multa laboro kaj li meritas sinceran dankon.

F-ino V. Cox, kiu antaŭe prizorgis la dissendon de la gazeto devis eksiĝi pro malsano, kaj S-ino Mary Fordham nun plenumas tiun taskon; ankaŭ al ŝi ni kore esprimas dankon.

Nia Libroservo: S-ino Ivy Fallu, kiu administris ĝin dum pluraj jaroj, devis eksiĝi antaŭ unu jaro, kaj ni dankas al ŝi pro ŝia fidela kaj utila laboro. Akceptis tiun postenon S-ro Tom Elliott en Sydney kaj post malfaciloj en la unuaj semajnoj la Servo nun bone funkcias. La transpreno donis al S-ro Elliott multe da laboro, kaj nia Estraro kaj ĉiu uzanto de la Servo ŝuldas al li dankon pro lia sindonemo.

Membraro: Je la fino de 1971 ni havas 354 individuajn membrojn kaj 39 asociajn. Nekontentiga nombro, ĉar mi estas certa, ke troviĝas en Aŭstralio pli ol mil Esperantistoj. La kotizo estas malalta, kaj ni volas, ke ĝi restu tiel; sed tio ne estos ebla, se ni ne povos kreskigi la nombron da membroj, ĉar kostoj ĉiam plialtiĝas. Ni petas, ke ĉiu provu varbi siajn Esperantistajn amikojn, kiuj nun ne estas membroj; tiel ni povos eviti pli altajn kotizojn kaj eĉ plibonigi la gazeton.

Financoj: Feliĉe nia Kasisto, Les Scott, loĝas apud mi, kaj ni ofte vidas unu la alian. Kunlaborado estas bonega, pro kio mi multe dankas al li.

Financa raporto por la periodo aperos en la marta nro. La sumo en la banko je la fino de la periodo estis \$600 malpli ol en la komenco. El tiu sumo \$400 estas la sumo, kiu mankis pro la pago por la reklamo en "Reader's Digest". Nun mankas nur \$45, kaj ni havas bonan esperon, ke tiu estos ricevita antaŭ ol vi legos miajn rimarkojn. Poste ankoraŭ mankas \$200, sed ni elspezis \$160 por nova adresmaŝino. Krome ni devis presigi novan eldonon de "Freedom of Speech" \$417, kaj pli ol \$200 por verdaj kartoj. Do, spite al granda kresko en la kostoj por nia gazeto, ni rajtas esti kontentaj.

Persona noto: Post kvar jaroj kiel via sekretario mi eksiĝas, ĉar mi opinias, ke nun estas oportuna momento transdoni tiun oficon al pli juna persono. Sciante tion, antaŭ kelkaj monatoj mi komencis pensi pri sekvonto, kaj mi opinias, ke S-ro Russ Baxter estos taŭga persono kaj bone daŭrigos la laboron. Mi petas, ke vi subtenu lin tiel same, kiel vi subtenis min; tiamaniere venos sukceso. Eble interesos vin scii, ke li kaj lia edzino venis al ni pere de verda kartol

Finonte la raporton, mi varme dankas al nia Prezidanto, Ken Linton, kiu, eĉ kiam ^{misfidi} ^{doner} ¹⁰⁰⁰ ~~superŝutita~~ de alia laboro, ĉiam trovis tempon por konsideri proponojn aŭ problemojn, kaj donis al mi saĝan konsilon aŭ aprobon. Tiel li multe plifaciligis la laboron, eĉ pli ol li mem scias. Mi devas danki ankaŭ al nia vicsekretario, Herbert Koppel, pro lia helpo.

Mi ne intencas endormigi. Mi daŭrigos la administron de la korespondaj kursoj kaj helpas trakti la publicigon. Mi komencos por nova peto — ne por mono, sed por helpo. Dum la venontaj monatoj mi esperas havigi centojn da novaj lernantoj per la elementa korespondanta kurso. Se lu el vi opinias sin kompetenta helpi la asocion kiel instruanto, mi petas, ke vi skribu al mi.

Sincere mi dankas pro la bona subteno, kiun vi donis al mi; mi petas, ke vi tiel same subtenu la novan Estraron kaj Sekretarion. — Tajni Goldsmith.

I will try to publish all matter in the next number. Much of interest awaits space. — Editor.

VERY IMPORTANT

STATUTO. During the General Meeting at the Melbourne Congress on January 4th, the proposed new Statutes as given in the September issue of this journal were discussed. There was no opposition to the proposal, but as only 60 voted there and proxies had been re-

ceived from only 68 members in favour, this does not equal half the membership. This fact shows how impossible is this portion of the present Statutes, for we are never likely to have half our members at a General Meeting.

At the meeting it was decided unanimously to ask all members who did not vote there, or had not sent a proxy, to send a vote. So if you did not vote at that meeting and have not sent a proxy will you please send a short note stating I AM IN FAVOUR OF THE PROPOSED NEW STATUTES or I AM NOT IN FAVOUR OF THE NEW STATUTES with your signature and address, to the Australian Esperanto Association, P.O. Box 415, Manly, N.S.W. 2095.

AS SOON AS POSSIBLE.

(Signed) R. G. Robertson, President,
R. W. Baxter, Secretary.

LIBERA FORUMO

Rigardinte la sukcesplenan kongreson, kiu ĵus finiĝis ĉe Melburno, mi opinias, ke nur unu punkto difektis ĝin: nome la troa uzado de la nacia lingvo en la ĝeneralaj kunvenoj de la A.E.A. Estas absurde moki la malfacilparolecon de la studentoj de fremdaj lingvoj naciaj samtempe kiel ni krokodile diskutis pri la nova konstitucio kaj aliaj aferoj propraj al la ESPERANTO-movado. Mi esperas, ke la tiama A.E.A. komitato kondiĉos la solan uzon de la internacia lingvo dum kunvenoj en la 1974 Brisbana Kongreso. —Arthur Heathfield.

Rilate al la reklamo en Reader's Digest mi tute subtenas la opiniojn de S-ro Koppel kaj D-ro Caldera. —P. E. Schverin.

GAZETA KOLEKTO

Por mia arkivo pri-informa, mi petas bibliotekistojn kaj malnovajn legantojn pri la jeno: Kiu el vi havas plenan kolekton de La Suda Kruc, La Rondo kaj The A.E. ? Se ne plena, do kioma? Cetere, ĉu bindita aŭ ne? Antaŭdankon. —Red.

HOLIDAY PARK

Any nature-loving members who are retired or nearing retirement and wishing to live on the Sunshine Coast of Queensland could find a future home of their own and help to create a holiday park for Esperantists and other nature-lovers from all over the world. Details from S-ro W. Ray, 2 Bulcock St., Caloundra, Q. 4551

Mrs. D. Sinclair, who forwarded the

above notice, recommends interest in this project.

VOLO GUELTING

Notu ŝaĝon de adreso! 9/45 Alt St., Ashfield, N.S.W. 2131.

TWO LETTERS OF INTEREST

16 Grosvenor Road, Lindfield

4th November, 1971

Mr. Frank Chamberlain, c/o Station 2 C.A., Canberra.

Dear Sir, Last week you referred to the United Nations as the only place where all people can meet freely and discuss all manner of things.

I disagree. In fact, I wrote a too-long letter and am now re-writing because I realise you are too busy to read unnecessarily long letters.

The 56th Universal Esperanto Congress took place in London in July and August. Delegates totalling 2,071 came from over 40 countries. These included 75 youngsters from 13 countries (UK, USA, Japan, Hungary, Spain, Bulgaria, Holland, Belgium, France, Germany, Italy, Norway, Austria and Sweden) who took part in a week-long "little congress" under guidance from members from the above countries plus Yugoslavia and Poland. **NO TRANSLATORS WERE NECESSARY.**

On the lighter side of the congress, entertainment included translations of plays by G. B. Shaw and Shakespeare; Robert Burns' poems; plays by the Bulgarian and Polish groups; a film made here called *Ci Tiu Lando Aŭstralio* which has been widely acclaimed.

You may have met Mr. Ralph Harry in Canberra. Formerly Ambassador in Saigon, he has now been transferred to Bonn. It was hoped he would be in Melbourne for the coming Australian Esperanto Conference next year.

At the congress in Vienna last year, the proceedings were opened by the President of the country (in fluent Esperanto). Among the members attending these annual congresses, it is not unusual to find persons of ambassadorial and diplomatic levels.

The world-wide Scouting movement is now using Esperanto at its international jamborees.

But there is still a need for translators and expensive duplication of all documents at the United Nations.

Where all people can meet freely . . . ? Only with someone else present to translate and therefore slow down the whole process.

Yours faithfully, Mrs. M. Chaldecott.

Macquarie Broadcasting Service Pty. Ltd., Box 48, G.P.O., Canberra.

17 November, 1971.

Mrs. M. Chaldecott,
Hon. Secretary,
Sydney Esperanto Society,
16, Grosvenor Road.,
LINDFIELD. N.S.W. 2070.

Dear Mrs. Chaldecott,

I received your letter of November 4, 1971 with considerable interest and delight. You are quite correct, there are other places than the United Nations where people can speak freely — Esperanto Congresses, which I have attended.

You will be surprised to know that I have been an Esperantist for very many years, although I have not been active in the movement, because of the pressure of journalistic and other work. Also, I have met many Esperantists abroad, and used the language in many places. I am hoping to resume my active interest in the work of Esperanto movement, and I know there is an enthusiastic group in Canberra. My friends in Canberra probably regard me as hopeless because it has been impossible for me to take any role in the Society for the reasons already mentioned.

I know Mr. Ralph Harry: he is a personal friend.

I think I should point out however, that the duplication and translation at United Nations would be necessary even if we had the acceptance of Esperanto, because national feelings are so strong, that so many nations expect to hear their own language spoken on delicate subjects of international controversy. I have found that the translation is so accurate and so fast that there is no delay, and I still adhere to my opinion that this is one of the few places where all people can meet freely — and indeed the **only** place where all people can meet freely unless they have the knowledge of the international language.

You may be sure that I am inspired by your letter to draw attention to the advantages of Esperanto if I get an opportunity during my broadcasts.

With warmest good wishes,

Yours faithfully, Frank Chamberlain.

PRESS ERRORS

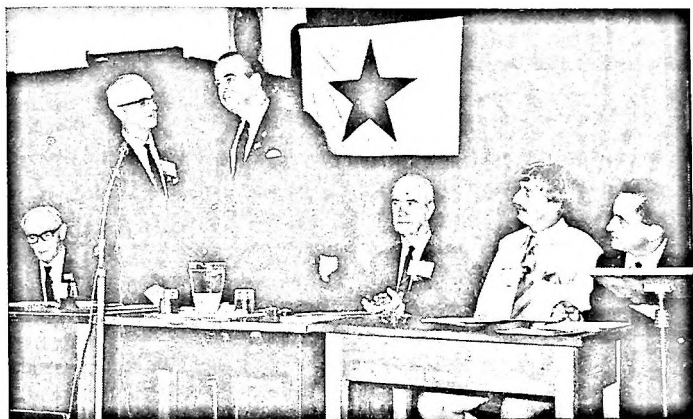
P. 172, col. I, after 20th line: read —
ravelled by pupils. e.g. noonac

P. 170, col. I, 8 from bot., Vortoĵn ŝparu.; col. 2, 7 from bot., Komercisto . . .
2-3 from bot. Li mise supozis . .



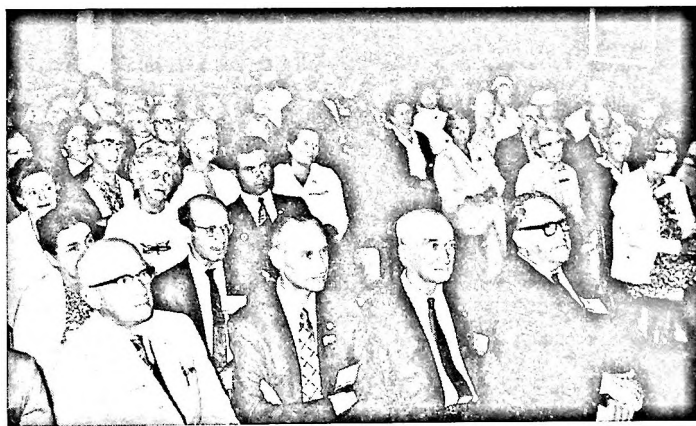
LA KONGRESANARO

The zinc plates for these Congress photographs were generously given by Apes Engraving Co. Pty. Ltd., Melbourne, as a mark of sympathy with our movement, through our President, Mr. K. G. Linton.



LA KONGRESANARO

Ĉe la Inaŭguro: S-ro K. Linton adiaŭas la Ministrin. De maldekstre dekstren: S-roj C. Goldsmith, K. Linton, la Hon. Vance Dickie, S-roj I. Maddern, A. Heathfield, H. Koppel.



Ĉe la Inaŭguro: En la antaŭa vico de maldekstre dekstren: S-roj V. Timmins, V. Gueltling, J. Matasin (Sydney), A. Cocking (Manly).

"THE STORY OF ESPERANTO"

An admirable compendium, for which high praise is due to its author, Mr. Ivan Maddern. In 10 chapters are covered the elements of Esperanto, its historical background, its progress in Australia (with a page of 100 pioneers' names), and answers to some common objections.

Price: 20 cents from Mr. I. Maddern, 83 Hoyle Street, Morwell, Vic. 3840.

"Telopeo", n-ro 2, vol. 2. Bulteno de la EFNSK. 6 paĝoj.

La "Plena Ilustrita Vortaro" listas slangajn vortojn: krokodilo, t.e. paroli nacilingve en E-medio. Wre Chandler trafte ripročas fluparolajn E-istojn, kiuj tamen ĉe klubkunvenoj preferas paroli nacilingve al lernantoj.

Du paĝoj estas inde dediĉitaj al la memoro de pioniro, Anthony Feldmayr.

Pri "socia vespero" kaj similaj kunvenoj. Tiun esprimon uzis raportinto en "Telopeo". Ni notu: "Socia vespero estas en Esperanto vespero koncernanta la homan socion! Tute alia afero estas societa arango, aŭ amuzo, aŭ ĉe societa vespero". — I. Lapenna, en "Esperanto", majon, 1954.

"Tiu ĉi rondetoj havas karakteron... pure societan kaj servas por liberaj interparoladoj pri ĉiuj eblaj temoj... — Zam. ("Originala Verkaro", p. 321.)

Al novaj E-lernantoj, fluparolaj E-istoj peni purlingve paroli, plene posedinte la precizan senco de ĉiu vorto uzata. (La Rondo, 12/56; A.E. 6/70).

The A.B.C.'s of Esperanto: 15 pages. 25c. Rebate for quantity. Channing L. Bete Co. Inc., Greenfield, Mass. 01301.

An information booklet in down-to-earth diction, it opens with 4 Advantages of Esperanto, followed by the pronunciation of the 28 letters and the 16 Rules. Cartoon-style drawings illustrate answers to predictable queries of interested persons. Pertinent facts are picturesquely presented: "If an American could speak eight other languages — French, German, Swedish, Spanish, Portuguese, Russian, Polish and Italian — he could still talk only to about 30% of the people on earth".

Broŝuro: "W. H. Trompeter (A. Holzhaus) havebla ĉe Dr. H. Maschler, Hapardes St., 11. 64041 Tel Aviv. 0.65 U.S. dol. plus 10% sendkosto.

The N.Z. Institute of Esperanto has issued a 4 x 3 card calendar with a well-worded presentation of Esperanto

on the back. An intelligent piece of neat publicity; few people would discard it before the year's end.

AVIO NE ESTAS BIRDO

La P.I.V. enhavas "avio" = aviadilo. "Neologismo por ĉiutaga uzo." ("aviono" mankas.)

Supozinde, la iniciatinto de tiu eta formo havis en penso la neceson kurtigi radikon por ke oni povu havi rimedon por formi sufiĉe netajn kunmetaĵojn ĉe la aviadila terminaro: ekz-e, fighter-bomber. Kiel traduki? Batal-bombaviadilo? Tro longa. Kun la vasta, familiara buŝuzado de Esperanto tra la tuta mondo, E-istoj probable tendencos paroli kurtece kaj elipse. En tiu tempo oni eble audos esprimojn kiel: bathombavioj, kaj ĉe bob-avioj (?) ĉu ne? En tio oni sekvus la lingvoevoluo de la naciaj lingvoj, en kiuj tiaj tempoŝparaj rimedoj estas tre evidentaj. Jen la leĝo pri la plej malmulta peno.

POEMA PROVADO

"Traduku laŭvorte la versajon en la nacian lingvon. Se ĝi faras sensencaĵon aŭ estas preskaŭ nekomprenebla, aŭ tute nenatura — forjetu ĝin". — M. C. Butler. Vortoj de saĝulo.

Agante laŭ tiu principo, T. Fraser en "Brit. Esp." 11/61 analizas poemon "Rozulin" (Thomas Campion: trad. Foote) en "Angla Antologio", p. 94. Nepre vin turnu al tiu stimula studaĵo.

MYLESTOM, N.S.W.: We have been greatly inspired recently to welcome Percy and Marjorie Holmes from Seymour. They were on a caravan holiday to study the Xanthorrhoea or Grass Tree on which Percy is an authority. We greatly enjoyed his account of an overseas trip on which he used Esperanto with great advantage, and for the first time we heard the International Language used as a normal means of communication.

Our studies are progressing well and we are looking for correspondents (preferably women). S. K.

ESPERANTO—"KLARA" LINGVO

Demandite pri misfamo, La Universala Telegrafa Unuiĝo respondis: Esperanto estas ankoraŭ allasita kiel "klara" lingvo subaze de art. 19, n-roj 140 kaj 141, de la Telegrafa Regularo, reviziita en Genevo en 1958. (H. de E. 1 okt. 71)

(La decido allasi Esperanton kiel klaran lingvon estis farita en 1925).